

## ברק מוריד את המסכה

### אריה ארנוך<sup>1</sup>

בשבועות האחרונים, בפעם הראשונה מאז כשלון השיחות בקמפ דייויד ופריצתה של האינתיפאדה השנייה, נסדקה הגירסה הישראלית המקובלת להסבר האירועים. גירסה זו הפכה למוסכמה שכמעט אין לערער אחריה, ונשנתה שוב ושוב בשיח הציבורי: "ברק הציע הצעה נדיבה, ערפאת סירב לקבלה ופתח באלימות". כך, לכאורה, הוסרה המסכה מעל פניו של ערפאת בידי ברק, המדינאי מרחיק הראות, והעם בישראל חייב לו תודה. מדיווחים על מה שהתרחש בקמפ דייויד, בין השאר על ידי גורמים אמריקאיים (ראה מאמרו של רוברט מאלי, עוזרו של הנשיא לשעבר קלינטון בידיעות אחרונות 20.7.2001) עולה כי זו תמונה חלקית ואולי אפילו מצג שוא. ברק אכן הציע הצעה מרחיקת לכת, אך בהחלט היה לו חלק בהתמוטטות השיחות. תביעתו לסיום הסכסוך חיבה הצעה שונה מזו שהציע בפועל. גם איסטרטגית המשא ומתן שאימץ ברק, בחינת הכל או לא כלום – "TAKE IT OR LEAVE IT" – הולמת אולי מו"מ מסחרי אך לא סכסוך מורכב כשלנו.

ההצעה בקמפ דייויד כללה סיפוח כ- 9% מהשטח ויצירת ארבעה איזורים מובחנים ביניהם בחיץ ישראלי. ההצעה בנושא ירושלים, פורצת דרך ככל שתהיה, לא הוכנה כראוי, ומה שחמור יותר הפכה את המחלוקת הלאומית לדתית.

חזרתו של ברק, כך אנו יודעים היום, לוותה בספינת תקשורת: אין לנו פרטנר. ולכן? היכוננו לעימות עם העם הפלסטיני שאינו מוכן לשלום. אין פלא שאם זהו סדר היום העם בוחר שרון.

השבוע כשגרסתו החלה להתערער, נזעקו ברק ועושי דברו להשיב. ברק במאמר בניו יורק טימס היוקרתי הסביר כי אסור לערער על גרסתו לכישלון במו"מ. אך במאמר המפותל אין הוא מכחיש כי הצעותיו לעם הפלסטיני לסיום הסכסוך, כפי שמאלי חשף, רחוקות ממה שמחנה השלום הישראלי מציע: שתי מדינות כשקו הגבול ביניהן מתבסס על הקו הירוק. מאז סאדאת זהו קו ההסדר בין ישראל לשכנותיה והמו"מ עם סוריה יוכיח. ברק הוריד את המסכה מעל פניו שלו. הוא תומך בממשלת שרון (וגנדי וליברמן) בניגוד להבטחותיו לפני הבחירות. זו ממשלה שאינה רוצה לחזור למו"מ רציני. ממשלה שאינה מציעה לפלסטינים, גם אחרי שיושג שקט, שום תקווה. לברק, אין מילת ביקורת על כך שבהיעדר הצעה מדינית, נותר רק העימות הכוחני. וזה מידרדר למלחמה. מלחמה מיותרת משום שאחריה יתחיל המו"מ על הסדר "שתי המדינות" בו ניתן וצריך להתחיל היום. ברק הוריד את המסכה ומה שרואים אינו מנהיג מחנה השלום, המציע דרך מדינית לפתרון הסכסוך, אלא תומך של מחנה המלחמה.

<sup>1</sup> פרופ' לכלכלה באוניברסיטת בן-גוריון ומראשי "שלום עכשיו".